

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 1. De Sacramento Ordinis quoad se absolute,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78332)

LIBER QUINTVS, ET TOTIVS OPERIS TRIGESIMVS.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

PROOEMIUM.

CONGRVENTER instituto nostro quod est tradendi rationem iudicandi de peccatis tres tractatus instituemus: vnum de ipso Sacramento Ordinis quoad se: alterum quoad illius siue suscipiendi siue exercendi impedimenta peculiaria, quæ irregularitatis nomine comprehenduntur: & tertium de cæteris, in quorum notitia consistit, maxima ex parte, ratio iudicandi de peccatis proprijs Clericorum; ad quorum initiationem à Christo, ipsum Ordinis sacramentum est in Ecclesia institutum.

TRACTATUS I.

De Sacramento ipso Ordine.

AUTHORES de Ordine tractantes suo more Henriquez refert in tomo 1. Theolog. moralis initio libro 10. In iure autem Canonico de eo agitur dist. 23. & aliquot sequentibus: ac in nonnullis titulis Decretalium: vt in tit. De arate & qualit. ordinandorum & in tit. De temporibus ordinationum. Considerabimus autem primo ipsum absolute, secundo materiam ipsius, tertio formam, quarto effectum, quinto ministrum, sexto suscipientes, septimo obligationes circa ipsum contingentes, octavo coagmentationem status Ecclesiastici, ex initio ipso sacramento Ordinis.

CAPVT I.

De Sacramento Ordinis quoad se absolute.

SVMMARIVM.

1. Nomen & definitio Sacramenti Ordinis.
2. Differentia Sacramenti Ordinis à cæteris Sacramentis noue legis.
3. Institutio & vnitas Sacramenti Ordinis.
4. Septem ordines ex quibus Sacramentum Ordinis coagmentatur.
5. Clericatus non est Ordo; nec Episcopatus Ordo distinctus ab Ordine sacerdotali.
6. Diferus modus quo ratio sacramenti inest in sacerdotali, & in alijs ordinibus: qui non impedit quin hi sint v. re sacramenta.

DE Sacramento Ordinis quoad se absolute, declaranda occurrunt nomen, natura, institutio, vnitas, & diuersitas Ordinum, ex quibus ipsum coagmentatur.

Nu. 1. Quod igitur ad nomen attinet: sicut sacramentum Confirmationis nominatum est à suo effectu confirmandi, seu corroborandi animum per gratiam quam producit: ita istud dictum est Sacramentum Ordinis, à suo item effectu constituendi in quodam gradu, ordineque certo Ecclesiasticæ dignitatis, per potestatem quæ acquiritur illius susceptione, prout in cap. 4. dicitur.

Quod vero attinet ad naturam: sufficienter declaratur

definitione tradita à Soto in 4. distinct. 24. quest. 1. artic. 1. non longe ab initio: vt sit sacramentum nouæ legis, quo potestas spiritalis significatur & traditur, in ordine ad sacrosanctum corpus Christi consecrandum. Pro genere dicitur, *Sacramentum nouæ legis*: quia id illi commune esse cum sex reliquis sacramentis; certum est de fide ex Concilio Florent. in instruct. Armen. & ex Trident. sess. 7. can. 1. & sess. 23. in cuius cap. 3. verba hæc habentur: Cum Scripturæ testimonio, Apostolica traditione, & Patrum vniuersi consensu perspicuum sit, per sacram ordinationem, quæ verbis & signis exterioribus perficitur, gratiam conferri: dubitare nemo debet, Ordinem esse vere & proprie vnum ex septem sanctæ Ecclesiæ sacramentis. De qua re aduersus nostri temporis sectarios videri potest Bellarm. tomo 2. controuers. lib. vnico, de hoc eodem sacramento per aliquot prima capita.

Quæ vero sequuntur, ostendunt differentiam illius à cæteris: consistentem in significatione, & collatione potestatis ministerij alicuius Ecclesiastici: eo spectantis vt rite ac reuerenter sacramentum corporis & sanguinis Christi celebretur. Seu potestatis qua ex diuina institutione constituuntur in Ecclesia ministri doctrinæ Euangelicæ, & sacramentorum imprimis autem Eucharistiæ, vt quæ est sacramentorum: omnium dignissimum. De quibus ministris ait D. Paulus in priori ad Corinth. cap. 4. Sic nos existimet homo vt ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, & in posteriori cap. 3. Idcirco nos fecit ministros noui Testamenti: non litera, sed spiritu.]

Atque ex eadem differentia alia sequitur, qua sacramentum hoc distinguitur à quinque præcedentibus. Illa enim ad propriam suscipientis perfectionem imprimis spectant, vt percipi potest ex vniuersiusque effectu superius proposito suis locis: hoc vero, institutum præcipue ad diuini verbi & sacramentorum ministerium rite ac legitime obeundum, ordinatur imprimis ad aliorum salutem: nempe (iuxta illud in priori ad Corinth. cap. 4. In Christo Iesu per Euangelium ego vos genui) vt Deo spiritales filij quasi generentur, & alantur, conferunturque: perinde ac sacramentum matrimonij non ad propriam coniugum perfectionem institutum est proprie ac primario: sed vt filij legitime procreentur, sanctæque educantur; qui sint tanquam seminarium quoddam fidelium, ex quibus Ecclesia coalescere possit, ac durare perpetuo. Verum non ideo ordinis & matrimonij sacramenta nihil profunt suscipientibus immo profunt maxime ex consequenti: nempe quatenus ad finem procreationis,

creationis, & educationis filiorum spiritualium, aut carnalium pro Ecclesie propagatione, per illa iisdem suscipientibus conferitur vberissima gratia sanctificationis animarum ipsorum, non minus, quam per alia sacramenta.

3. Quod attinet ad institutionem sacramentum hoc institutum fuit a Christo Domino nostro in vltima Coena, verbis illis apud D. Lucam. cap. 22. Hoc facite in meam commemorationem, vt patet ex eo, quod Ecclesia Catholica semper intellexerit & docuerit eundem Dominum per illa, Apostolos suos instituisse noui Testamenti Sacerdotes, eisdemque & ipsorum in sacerdotio successoribus praecipisse, vt corpus suum & sanguinem sub specie panis & vini offerrent: quemadmodum habetur in Concil. Trid. sess. 22. 1. anathematique in eadem sess. can. 2. subiicitur, qui contraxerit.

Quod attinet ad vnitatem: talis huic Sacramento conuenit, vt nequeat iterato suscipi ab eadem persona: quod ei commune est cum Baptismo & Confirmatione. sicut & imprimere characterem indelebilem ex Concil. Florent. in instrum. Armenorum, & ex Trident. sess. 7. De sacram. in genere can. 9. Vnde sequitur id, quod habet idem Concil. sess. 23. cap. 4. & can. 4. rite ordinatum, non posse potestate accepti ordinis priuari. Conuenit quoque eidem Sacramento illa vnitatis, per quam vere & proprie vnum est ex septem sanctae Ecclesiae sacramentis: iuxta idem Concil. Trident. sess. 7. cap. 1. De sacram. in genere, & sess. 23. cap. 3. Et si enim plures ponantur ordinationes, ipsum tamen vnum est, quia omnes referuntur ad vnum finem proximum: dignam scilicet sacrificij Eucharistiae celebrationem: perinde ac vtraque eiusdem Eucharistiae species, est vnum sacramentum, quia ordinatur ad eundem finem proximum qui est significandi perfectam animae refectionem.

De diuersis Ordinibus ex quibus hoc sacramentum coagmentatur.

4. Quod attinet ad diuersitatem Ordinum ex quibus istud sacramentum coagmentatur: communiter à Doctoribus (quorum plures tam antiquiores, quam recentiores Henriquez refert in citato libro. ad initium 2. capituli) ij numerantur septem. Primus est Presbyteri, 2. Diaconi, 3. Subdiaconi, 4. Acolyti, 5. Exorcistae, 6. Lectoris, & 7. Ostiarij: hiq; quatuor posteriores dicuntur minores Ordines: & tres illi priores dicuntur maiores, quos in Enchir. cap. 22. num. 18. Nauarrus sacros etiam dici monet; non quod caeteri non sint facti, sed quod ipsi maiores habeant annexum votum castitatis, ex Ecclesiae statuto, per cap. Nullum & cap. Decernimus, distinct. 28. Itaque ipse suscipiens consecratur se Deo, emitendo tacite votum continentiae: per quod fit ad matrimonium inhabilis, ex cap. vnicuique, De voto n. 6. & ex can. 9. Concilij Trident. sess. 24. cum aliis ibid. in marg. citatis.

5. Non desunt tamen auctores (quorum meminit Henriquez ad id. m. cap. 2 §. 3. l. v.) qui ad instar nouem Ordinum Angelorum distinguunt nouem istiusmodi ordines: addentes supra dictis primam tonsuram & Episcopatum: quia initiatus prima tonsura habet ex Ecclesiae instituto, & priuilegio, inter Clericos gradum quemdam: secundum quem capax est iurisdictionis Ecclesiasticae, & beneficiorum quo laici carent. Episcopatus vero diuino iure obtinet gradum per quem Episcopus dignitate & potestate, caeteris etiam Presbyteris, in Christi Ecclesia praeminet secundum communem Catholicorum sententiam, quam aduersus haereticos propugnat Gregorius à Valen. rom. 4. ad D. Thomam, disput. nona quest. 1. puncto 2. Sed quamuis haec ita sint: nihilominus si proprie loquamur de Ordine prout se licet traditur in eo potestas ad officium peculiare quod referatur ad Eucharistiae celebrationem prima tonsura non est talis ordo, quia tonsuratus nullum officium habet circa altaris ministerium & seruitium: vnde potest quidem ad Ordines deputatus dici: non tamen ordinatus. Episcopatus vero non est Ordo alius à sacerdotali: quia etiam si Episcopus à Presbytero distinguatur tanquam dignitate & potestate superior: non constituit tamen nouum Ordinem: nam quantum ad Missae sacrificium vterque exhibet idem ministerium: neque maior illa dignitas & potestas pertinet ad ipsum sacrificium: cum non faciat vt Episcopus aliquid amplius exhibeat in ministerio altaris

quam Presbyter. adeout vtriusque idem sit Ordo, sicut est idem ministerium: perinde ac Lectoris & Cantoris, seu Psalmistae, idem quoque Ordo est, eo quod sit idem officium vtriusque: quandoquidem nihil refert vtrum canendo, vel simpliciter proferendo dicat quis ea quae in Ecclesia dici debent. Ita ex communi sententia Auctoribus in margine suo more citatis Henriquez habet in memorato lib. 2. cap. 2. §. 1. & cap. 7. §. 2.

Neque vero obstat, quod ordinatione Sacerdotis in Episcopum, cum particulari gratia conferatur noua potestas sacramentalis administrandi ex officio, tum hoc ipsum sacramentum Ordinis, tum etiam Confirmationem. Nam in Sacerdotis quoque ordinatione, ad gratiam & potestatem sacramentalem conficiendi Eucharistiae sacramentum, quae dicitur potestas super corpus Christi verum, additur alia: quae dicitur potestas super corpus Christi mysticum, administrandi fidelibus sacramentum Penitentiae (de qua re in sequentibus) nec tamen propterea duo diuersi sacerdotales Ordines dicuntur esse: nec dicitur duo sacerdotales characteres tunc imprimi: sed impressum per priorem collationem, solum magis perfici, extendique per posteriorem collationem. Quod pari ratione dici posse, cum Sacerdos ordinatur Episcopus, notat locis citatis Henrici, nempe non addi illi nouum characterem, sed potius ei iam impressum perfici, ac extendi facta accessione tertiae potestatis ad eas duas, quas ante ordinationem suam habuit tanquam Sacerdos.

Porro si aliqui alij Ordines, quam septem memorati poni inueniantur, vel ad eosdem facile reuocantur, vel non dicuntur Ordines proprie, sed generaliter: eo scilicet modo quo Ordines dicuntur illorum, qui quomodocumque dedicantur diuinis obsequiis, etiam si ad altaris sacrificium non destinentur, vt Monachi, virgines & viduae Deo dicant, & laborantes in sepeliendis defunctis quos Ordines à sanctis Patribus dici notat Bellarminus in tomo 1. controuers. libro primo De Clericis cap. 11.

Aduerte autem ex supplem. 3. partis D. Thomae quest. 35. art. 5. in ordine Sacerdotis contineri omnes inferiores Ordines eminenter: sicut in anima rationali continentur gradus vegetatiuus & sensitiuus: totamque huius Sacramenti plenitudinem (quemadmodum additur in sequenti quest. 37. art. 1. ad 2.) esse in vno Sacerdotali Ordine, in caeteris autem esse secundum quandam participationem, seu in Ordine ad ipsum sacerdotalem, cui subseruiunt. Id quod declaratur exemplo eorum qui adiuncti sunt Moysi, de quibus Numerorum 11. Auferam de spiritu tuo & tradam eis, vt sustentent tecum onus populi. Id tamen non impedit (per tradita à Bellarmino in tomo 2. controuers. libro de Ordine cap. 6. 7. & 8. & à Greg. à Valen. disput. nona quest. 1. puncto 4.) quin ipsi inferiores Ordines possint tanquam vere sacramenta, conferre gratiam & spiritalem potestatem, characterem indelebilem in anima impresso, pro conditione huius Sacramenti (cuius proinde rationem participant) vt argumento est quod iterari non possint. Ideo enim si illis initiatus ad laicalem statum deficiat, & mutata postea voluntate velit ad maiores Ordines promoueri, non conferuntur ei denuo minores ipsi Ordines.

C A P V T II.

De materia sacramenti Ordinis.

S V M M A R I V M.

- 7 Singulorum Ordinum materia propria.
- 8 Contractus moralis eiusdem materia, potest ad Ordinis sacramentum suff. etc.
- 9 Quando & qualiter fieri debeat contractus ad hoc sacramentum necessarius.
- 10 De dubio, An impressio manuum Episcopi sit de essentia sacramenti Ordinis.

DE hac materia sic habet Concil. Florentinum loco citato Sextum sacramentum est Ordinis: cuius materia est illud, per cuius traditionem confertur Ordo: sicut Presbyteratus traditur per calicis cum vino, & patenae cum pane

porrecto